

[Kommunikationsministeren]

tjenester som for andet elektrisk udstyr, således at elektriske (herunder elektroniske) apparater af enhver art kan operere uden at blive forstyrret eller selv forstyrre andre elektriske apparater. Der stilles derfor krav til såvel apparatets udstråling (mulighed for at forstyrre) som til apparatets modstandsdygtighed over for forstyrrelser (kaldet immunitet).

EMC-direktivet er et såkaldt rammedirektiv udarbejdet efter de retningslinjer, som er indeholdt i EF-Rådets resolution af 7. maj 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder. Direktivet er udarbejdet som led i etableringen af det indre marked fra 1992.

Som følge af EMC-direktivet skal den danske lovgivning på området udvides til også at regulere forstyrrelser, der kan ramme andet udstyr end radiomodtagere, f.eks. edb-anlæg, teleterminaler m.m. Endvidere vil lovgivningen skulle udvides til at omfatte regler om elektroniske apparaters immunitet over for elektrisk støj.

Området har hidtil været reguleret af radiostøjloven. Loven om beskyttelse mod elektromagnetiske forstyrrelser skal erstatte den gældende radiostøjlov. Betydelige dele af radiostøjlovens principper ønskes dog bibeholdt, idet de anses for at have været værdifulde i forbindelse med tilvejebringelse og opretholdelse af ordnede forhold på radiostøjområdet. Det gælder især principperne om forebyggelse og afhjælpning af forstyrrelser.

Når det er valgt at udarbejde en helt ny lov, er dette primært sket af praktiske grunde.

Lovforslaget viderefører og supplerer således de hidtidige danske retsregler, samtidig med at EMC-direktivet iværksættes. I lighed med radiostøjloven søges den nye lov gennemført som en rammelov. Kommunikationsministeren bemyndiges således til at fastsætte de nødvendige detaljerede regler om lovens gennemførelse.

EMC-direktivets hovedprincip er, at apparater, som opfylder direktivets krav, frit skal kunne markedsføres i hele EF-området uden at afvente særlige nationale godkendelses- eller kontrolordninger. De grænseværdier, som fremover skal gælde for støj og immunitet, fastlægges i harmoniserede standarder udarbejdet af de europæiske standardiseringsorganer. Hvis et apparat opfylder en harmoniseret

EMC-standard (direktivets krav), skal fabrikanten forsyne apparatet med et CE-mærke. Mærket tjener derved som oplysning til forbrugerne om, at EMC-direktivets krav er opfyldt.

Uanset at det i princippet er frivilligt for fabrikanter, om de vil følge standarderne, er det en væsentlig praktisk forudsætning for, at direktivet kan virke efter hensigten, at de nødvendige harmoniserede standarder foreligger så betids, at det i praksis bliver muligt for fabrikanter at opfylde disse på tidspunktet for EMC-direktivets ikrafttræden.

De nødvendige harmoniserede standarder forventes imidlertid ikke at foreligge før medio 1991. Dette forhold kombineret med direktivets meget korte overgangsperiode på 1 år har bevirket, at EF-Kommissionen i december 1990 efter pres fra medlemslandene (herunder Danmark) og industrikredse har givet tilsagn om en forlænget overgangsordning frem til 1. januar 1996.

Fabrikanter kan herefter i overgangsperioden frem til 1. januar 1996 frit vælge mellem at opfylde EMC-direktivets bestemmelser eller at markedsføre apparater efter de nugældende regler.

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Folketingets velvillige behandling.

Kirkeministeren (Torben Rechendorff):

Herved skal jeg tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning.

(Lovforslag nr. L 100).

Lovforslaget tilsigter at samle bestemmelserne om medlemskab og ophør af medlemskab af folkekirken, om de rettigheder, som medlemskabet giver til kirkelig betjening, og om sognebåndsløsning.

Reglerne findes i øjeblikket i tre forskellige love, men hører naturligt sammen.

En præcisering eller ajourføring af den gældende lovtækt i overensstemmelse med udviklingen i praksis og samfundsudviklingen tilsigter at gøre reglerne mere overskuelige.

Reglerne om medlemskab af folkekirken er foreslået videreført med stort set uændret indhold. Dog indeholder forslaget en bestemmelse om ret til kirkelig betjening for medlemmer uden bopæl her i landet, som forudsætter, at

[Kirkeministeren]

medlemskabet bevares i alle tilfælde ved fraflytning. Denne bestemmelse, der fastslår et medlems ret til kirkelig betjening under midlertidigt ophold her i landet, ferie eller lignende, er anset for rimelig under hensyn til den stigende internationalisering af såvel det private forretningsliv som den offentlige forvaltning.

Reglerne om kirkelig betjening af folkekirkens menigheder, der er optaget i kapitel 3 i lov nr. 218 af 23. april 1986 om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m., er medtaget i det foreliggende lovforslag og er således sammenkædet med reglerne om medlemskab, idet retten til kirkelig betjening er den væsentligste følge af medlemskabet. Kapitel 3 i ovennævnte lov er derfor foreslået ophævet. Ud over bestemmelsen om ret til kirkelig betjening for medlemmer i udlandet er reglerne foreslået overført uændret, dog med enkelte redaktionelle ændringer.

Det hidtidige princip, hvorefter sognebåndsløsning løses til en præst i et andet pastorat end bopælspastoratet og ikke til en menighed, er foreslået videreført. Dog stilles der forslag om begrænsning af præsternes frihed til at afslå ønsker om sognebåndsløsning. Samtidig er der foreslået begrænsning af præsternes adgang til ensidigt at opsiges sognebåndsløser. Disse forslag er motiveret med, at der bør finde en afvejning sted af de hensyn, som gør sig gældende for og imod ønsket om sognebåndsløsning.

Spørgsmålet om de valgte konsekvenser af en sognebåndsløsning vil blive taget op i forbindelse med førstkommende ændring af menighedsrådsvalgloven.

Lovforslaget, der har været forelagt samtlige biskopper, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den Danske Præsteforening, kirkefunktionærernes organisationer og Indenrigsministeriet, medfører ingen økonomiske konsekvenser for stat eller kommuner eller for de lokale kirkelige kasser. Det medfører heller ikke administrative konsekvenser.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg indstille det til velvillig behandling i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af de kommunale styrelseslove m.v. (Offentligt udbud af fast ejendom, diæter og tabt arbejdsfortjeneste m.v.).

(Lovforslag nr. L 102).

Et af hovedpunkterne i lovforslaget er forslaget om, at salg af kommunal ejendom som hovedregel kun kan ske ved offentligt udbud.

Der har i de senere år været flere sager, hvor der er klaget over, at kommuner ved ejendomsalg begunstiger køberne. Jeg har derfor ment, at det ville være rimeligt, at der – ligesom ved salg af statens ejendomme – var et krav om annoncering af kommunale ejendomme, der er til salg. I denne opfattelse er jeg blevet bestyrket ved Ombudsmandens henvendelse om en konkret sag med henblik på overvejelser i Indenrigsministeriet om fastsættelse af retningslinjer på dette område.

Fuld offentlighed er et meget væsentligt princip for den offentlige forvaltning. Da sager om salg af kommunens faste ejendomme normalt vil blive behandlet for lukkede døre i kommunalbestyrelsen, kan der være grund til at sikre offentlighedens indsigt på anden måde.

Ingen – og i hvert fald ikke kommunerne og skatteborgerne – kan være tjent med, at ejendomssalg sker i lukkethed. Alle må have adgang til at blive bekendt med et kommunalt ejendomssalg og adgang til at kunne byde på ejendommen.

Naturligvis kan der være særlige grunde til, at der ikke sker offentligt udbud, men det må klart være undtagelsen – således som det også er det ved salg af statens ejendomme. De nærmere regler herom vil blive fastsat efter forhandling med de kommunale organisatorer.

Blandt de øvrige foreslåede ændringer i styrelsesloven skal jeg nævne forslaget om, at der skabes adgang til indkaldelse af stedfortræder, når et medlem på grund af sygdom er forhindret i at deltage i et enkelt møde i kommunalbestyrelsen. Herved sikres, at det politiske styrkeforhold ikke vilkårligt forrykkes som følge af et medlems sygdom.

Herudover giver forslaget mulighed for, at der kan indkaldes stedfortræder ved et medlems længerevarende forfald på grund af graviditet, barsel og adoption. Herved sikres det, at også fædre i sådanne tilfælde kan få indkaldt stedfortræder.

Efter forslaget ophører endvidere kravet om sammenhæng mellem udbetaling af diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Dette er i overensstemmelse med et kommunalt ønske om mere smidige regler, således at hver enkelt